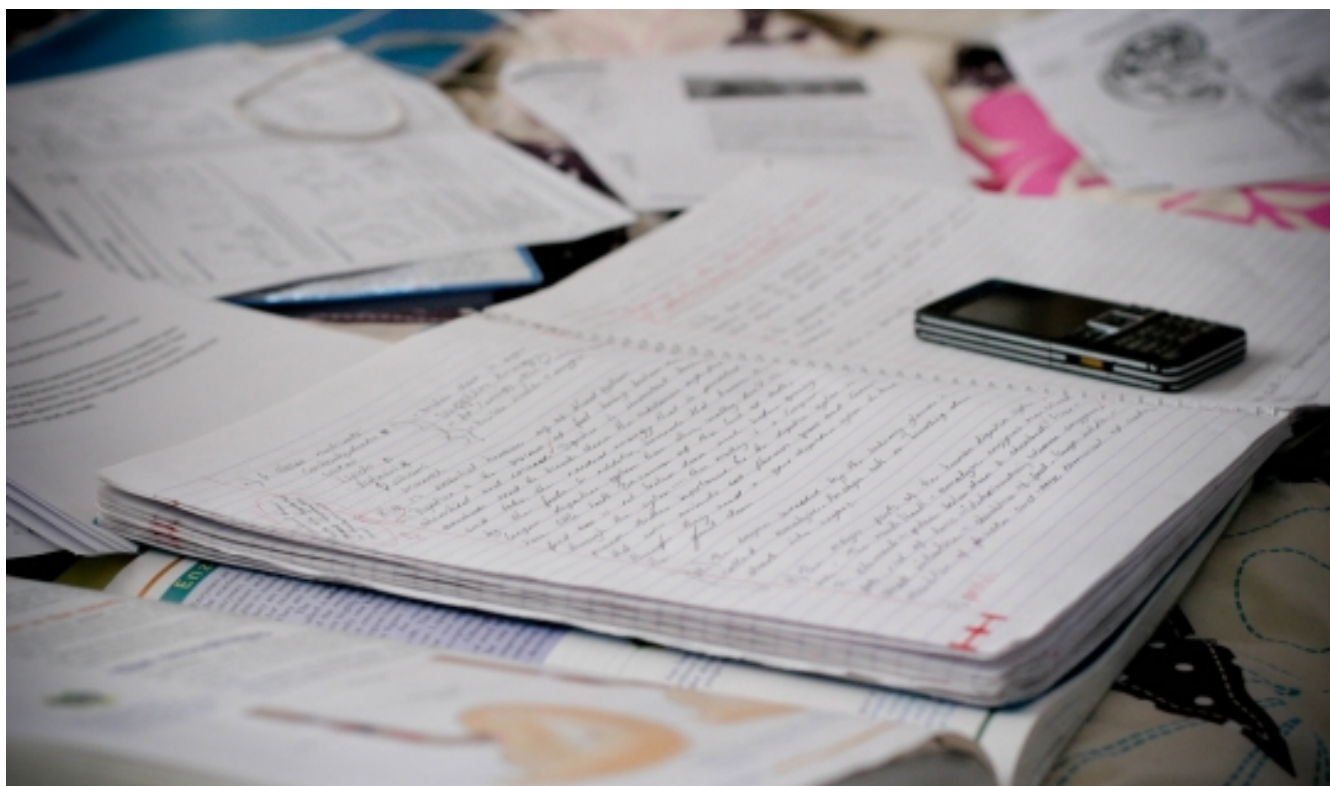

Els dies de les dones, també al tercer sector

28/02/2018

Els dies de les dones, també al tercer sector

Resum:

Unir-nos a la commemoració del 8 de març ha de passar necessàriament per reflexionar i entendre les desigualtats encara existents i posar eines per a transformar-les: des d'allò més intern, quotidià i micro, a allò més macro.

Mònica Guiteras

[@DysfunctSystem](#)

Sociòloga, membre de l'Aliança contra la Pobresa Energètica. És autora de l'estudi "Pobresa energètica i models de gestió de l'aigua i l'energia: cap a la garantia del dret universal als subministraments bàsics" publicat per Enginyeria Sense Fronteres.

[més articles de Mònica Guiteras](#)

Són molts els col·lectius i persones que en les últimes setmanes han recordat que el 8 de març no és un dia de celebració, sinó de commemoració i continuació d'una reivindicació que, tot i venir de lluny, té encara avui un gran recorregut pendent. En aquest dia es recorden les dones que fa més d'un segle van manifestar-se i van fer vaga incansablement per a reclamar millores laborals, però també el seu **dret a vot** o l'abolició del treball infantil a les fàbriques. És per això que tots els dies són **8 de març** de la mateixa manera que tots els dies són 25 de novembre (dia internacional contra la violència de gènere) o 17 d'octubre (dia internacional per l'eradicació de la pobresa), perquè cap dia de l'any no podem tolerar que es vulnerin els drets fonamentals, ja sigui per raó de gènere, edat, nivell d'ingressos, país de procedència, o qualsevol altre eix generador de desigualtat. En aquest sentit és pertinent que els diferents àmbits i actors de la societat es preguntin què estan fent, de manera continuada en el seu dia a dia, i no només el dia assenyalat, per a seguir avançant en la garantia d'aquests drets. I en tant que "**el dia de la dona**" es reivindiquen drets i es denuncien vulneracions, cal que aprofundim sobre quina és aquesta situació també dins el tercer sector. Una de les mirades que ens permet identificar aquestes vulneracions és reconèixer les **absències de les dones en professions o espais determinats** però també la seva presència accentuada en determinats llocs de treball i sectors.

El **tercer sector** és, sens dubte, un dels àmbits que coneix de primera ma la divisió sexual del treball que encara avui travessa l'àmbit laboral a nivell global. Segons dades del Panoràmic 2016, sobre la realitat del tercer sector a Catalunya, del total de persones associades a aquestes entitats el 52% són dones i el 48% són homes, però les diferències s'eixamplen quan parlem de treball voluntari i de determinats àmbits dins el tercer sector: el 60% de la participació voluntària és desenvolupada per dones i el 40% per homes (eixamplant-se fins al 70% de dones en els voluntariats d'entitats d'acció social). Pel que fa al treball remunerat, el Panoràmic identifica un 73% de dones front al 27% d'homes. En definitiva, una majoria de dones assumeix actualment els llocs de treball i els voluntariats del sector no lucratiu. Aquesta majoria de dones no es tradueix, però, en la constitució de les juntes, consells rectors i patronats d'aquestes entitats, on els homes ocupen un 52% dels llocs; o en les presidències, on hi ha un 58% d'homes.

També col·lectius com la **xarxa de Dones Directives i Professionals de l'Acció Social** treballen per la

visibilització de la presència de les dones directives i professionals en el sector de l'acció social i han realitzat investigacions amb **perspectiva de gènere** en qüestions sobre l'ús i la gestió del temps en les entitats socials. Una de les conclusions és que les dones que treballen en aquest àmbit, especialment les de categoria laboral tècnica, perceben més la sobrecàrrega del seu temps que els seus companys homes.

Aquestes dades posen de manifest una doble realitat: que les dones hi són en una situació de desigualtat però també que hi són més en certs espais que en d'altres. O dit d'una altra manera, que els homes no hi són prou en els sectors o professions que es relacionen amb el servei als altres, l'acolliment de la vulnerabilitat i la millora de la vida de les persones.

A partir d'aquí, la tasca per equilibrar la balança és doble. D'una banda serà necessari seguir treballant per qüestions com les condicions salarials d'igualtat, les polítiques de conciliació que no prioritzin les dones situant-les com a les principals responsables de les tasques domèstiques i de cura, lluitar contra l'assetjament, trencar els sostres de vidre que els impedeixen assolir llocs de responsabilitat i directius, etc. D'altra banda també haurem d'analitzar perquè el tercer sector segueix estant eminentment feminitzat -tot i que evidentment també hi ha homes en aquest àmbit-. I preguntar-nos també pel que passa a nivell micro, a l'interior dels grups de treball d'aquestes entitats: quines són les tasques més invisibilitzades? perquè aquestes tasques tenen menys reconeixement o prestigi? hi ha una majoria de dones que les estan assumint en última instància?. Preparar una reunió, prendre acta, recollir els espais compartits, acollir les noves incorporacions, ordenar l'arxiu o el magatzem, o el simple fet de preparar unes ampolles d'aigua o un refrigeri en un seminari o conferència, són tasques bàsiques i indispensables per al bon funcionament del dia a dia d'una entitat, però sovint són assumides per dones, reproduint a l'àmbit laboral l'encara desigual repartiment de les tasques reproductives que es dona en l'àmbit domèstic, tal i com comencen a recollir ja alguns [estudis d'àmbit internacional](#).

Vivim, en definitiva, un moment en que el feminisme i la consciència social sobre la desigualtat de gènere ha pres força a nivell mundial, també arran de les denúncies sobre abusos sexuals de la **campanya #metoo** ("jo també") protagonitzada per dones que han compartit el seu testimoni i vivència sobre l'assetjament sexual en sectors tant diversos com el cinema i la televisió, la política o les mateixes ONGs. Lluny del focus mediàtic, però, cal situar aquest moviment fora d'una moda viral momentània i reconeixen-lo com a una urgència que ha recordat tot el que encara queda per fer per arribar a un escenari d'**equitat real i efectiva entre dones i homes**, als diferents àmbits laborals, socials i polítics. En el sí del tercer sector, unir-nos a la commemoració del 8 de març, així com del 25 de novembre o el 17 d'octubre, ha de passar necessàriament per reflexionar i entendre les desigualtats encara existents (també dins el nostre sector i les nostres oficines), i posar eines per a transformar-les: des d'allò més intern, quotidià i micro, a allò més macro, d'imaginari social, institucional i de generació d'opinió crítica.

Etiquetes: [dones](#), [tercer sector](#), [igualtat de gènere](#), [drets de les dones](#), [gènere](#), [8 de març](#)

URL d'origen: <https://xarxanet.org/opinio/els-dies-de-les-dones-tambe-al-tercer-sector>